



INHOUD

01. INHOUD / Gedicht
02. Activiteiten, informatie
03. Ontmoetingsdag 2023
04. Verhaal: Walter
05. Vervolg, Walter
06. Voorlezen aan de kleinkinderen
07. Verhaal: God schiep hemel en aarde
08. Familieberichten/kortingsbonnen
09. Opening seizoen 2023/24
10. Recept
11. Ontdek je plekje. Elly
12. Column: Adrie
13. Legende op Java. Emmy
14. Deel 2. Emmy
15. Puzzel je mee?
16. Bestuur/Wie doet wat



shutterstock.com • 644367012

Het licht

Het licht, Gods witte licht, breekt zich in kleuren:
Kleuren zijn daden van het licht dat breekt.
Het leven breekt zich in het bont gebeuren,
En mijn ziel breekt zich als ze woorden spreekt.

Slechts die zich sterven laat, kan 't leven beuren:
O zie mijn bloed dat langs de spijkers leekt!
Mijn raam is open, open zijn mijn deuren -
Hier is mijn hart, hier is mijn lichaam: breekt!

De grond is zacht van lente. Door de bomen
Weeft zich een waas van groen, en mensen komen
Wandelen langs de vijvers in het gras –

Naakt aan een paal geslagen door de koorden,
Ziel, die zich zelve brak in liefde en woorden:
Dit zijn de daden waar ik mens voor was.

Bron: Martinus Nijhoff



Datum.	Onderwerp	Locatie / organisator
Zaterdag 30 september	Infobeurs "veilig ouder worden"	Open Haven / Welzijn Zeewolde
Medio oktober	Herfsttintenbustour	Activiteitencommissie
Medio november	Voorlichting zorgverzekering	Meermin / Welzijn Zeewolde ouderenbonden
Medio november	Klaverjastoernooi	Lelystad / Bestuur
Donderdag 14 december	Kerstbijeenkomst	Open Haven / Activiteitencommissie

Jaarplanning 2024

Vrijdag 5 januari	Nieuwjaarsbijeenkomst	Open Haven / Activiteitencommissie
Medio februari	Voorlichting wijkagent	Meermin / Activiteitencommissie
Woensdag 13 maart	Jaarvergadering	Open Haven / Activiteitencommissie
Dinsdag 16 april	Bustoer	Nederland / Activiteitencommissie
Vrijdag 17 mei	Fiets en veiligheid	Open Haven / Activiteitencommissie
Vrijdag 21 juni	"Kleine" fietstoer	Omgeving Zeewolde / Activiteitencommissie
Dinsdag 30 juli	"Grote" fietstoer	Omgeving Zeewolde / Activiteitencommissie
Donderdag 1 augustus	Vakantie	

- Wijzigingen onder voorbehoud.
- Bij niet komen tenzij toch opgegeven en vooraf betaald:
 Activiteit tot €30,00 €5,00 administratiekosten
 Activiteit boven €30,00 €10,00 administratiekosten

Kopij EB t/m woensdag d.d.: inleveren	EB Nr. in 2024	EB verschijnt vanaf:
11 oktober '23	321	26 oktober
15 november '23	322	30 november
10 januari	323	25 januari
14 februari	324	29 februari
13 maart	325	28 maart
17 april	326	2 mei
22 mei	327	6 juni
19 juni	328	4 juli
NNB.	329	22 augustus
11 september	330	26 september
09 oktober	331	24 oktober
13 november	332	28 november

Op donderdagmiddag v.a.13.30u. is er gelegenheid elkaar te ontmoeten in de Meermin voor een goed gesprek en een bak koffie of thee.

Iedereen is van harte welkom:

- Op vrijdagmorgen tussen 10.00u.en 12.00u.in Open Haven.
- Op vrijdagmorgen tussen 10.00u.en 12.00u. in de Meermin.
- En op de laatste zondag van de maand, in de Meermin, tussen 14.00u. en 17.00u.



Aanleveren kopij "Even Bijpraten"
redactie.ebzeewolde@hotmail.com

Adres: Ida Hazelaar, Radon 33, 3894 DP, Zeewolde.
 Telefoon: **036-8486280** of 06-20451239
 Kopij EB: Liefst digitaal aanleveren.

Bij voorbaat dank.

De volgende EB verschijnt omstreeks 26 oktober 2023.
 » **Kopij aanleveren uiterlijk op woensdag 11 oktober 2023.**
Op de site is "Even Bijpraten" in kleur te zien!!

Beste parochianen,

De ontmoetingsdag, voorheen ziekendag wordt al sinds 1999 georganiseerd voor de ouderen en zieken in onze parochie.

Dit jaar nodigen we alle ouderen en zieken met hun partner of begeleider uit op dinsdag 14 november a.s. in Open Haven

Het thema van dit jaar is: “Aandacht voor elkaar”

U wordt verwacht om 10.00 uur voor koffie met wat lekkers. Na de Eucharistieviering die om 10.30 uur begint is er gelegenheid voor een aperitief. Daarna een heerlijke lunch en een ontspanningsmoment. Aan het einde van de dag is er gelegenheid tot zegen en handoplegging.

Tijdens de Eucharistieviering wordt er een collecte gehouden voor uw vrijwillige bijdrage voor de onkosten van deze dag.

We hopen weer velen van u te mogen begroeten en samen een fijne dag te beleven.

Schroomt u niet en geef u op.

Graag aanmelden vóór dinsdag 7 november bij:

Leonie v.d. Sluijs, tel. 06-36367372 of via mailadres lhvandersluijs@gmail.com

Tiny Schor, tel. 036-5223372, 06-18805549 of via mailadres tinyschor@xmsnet.nl

Er is verpleegkundige hulp aanwezig. Heeft u dieetwensen; dan graag bij opgave melden. Ook als u vervoer nodig hebt kunt u dit kenbaar maken bij de opgave.

De nationale ziekendag was dit jaar op 10 september; toen is er bij alle zieken van de parochie een fraai boeket bloemen bezorgd met een mooie kaart eraan, die versierd is door de kinderen op de parochiezondag.

Namens de commissie “Ontmoetingsdag” Tiny Schor



STEDENBAND Harderwijk – Znojmo,

Deel 3: Het 'Summercastle'

Als gevolg van de zakelijke contacten met de directeur van het museum in Znojmo ontstond er ook een privé uitnodiging om naar het 'Summercastle' van de directeur te komen. Wat dit precies inhield wist ik niet maar hij gaf aan dat daar voldoende ruimte was om mijn vouwwagen te plaatsen en daar een paar dagen te verblijven.

'Summercastle' heb ik vrij vertaald als 'Zomerkasteel' hetgeen mij voldoende leek om met mijn vouwwagen een reis naar Znojmo te maken. Znojmo ligt vlak boven Wenen Oostenrijk, een mooie gelegenheid om deze wereldberoemde plaats ook even te bezoeken.

Zo gezegd, zo gedaan. Eerst Wenen bezocht en toen op de afgesproken datum en tijd op weg naar Znojmo. De directeur had een groot appartement boven het museum waar hij met zijn gezin woonde. Zijn vrouw was directrice van een lagere school en sprak Duits. Zijn zoon van 19 studeerde media-techniek en sprak Engels. Zijn dochter van 17 studeerde nog bij het voortgezet onderwijs en sprak Frans. De directeur zelf sprak Engels maar brabbelde de andere talen ook wat mee. Dit talenprobleem konden we waarschijnlijk wel de baas, mijn Engels en Duits is voldoende om te communiceren en mijn vrouw heeft HAVO Frans positief afgesloten.

Eerst mij maar even gemeld bij het museum die de directeur dan kon oproepen om zijn visite te ontvangen. Dat je door het museum naar zijn appartement op de 1^e verdieping moest vinden wij vreemd, maar zo was het daar geregeld. We werden allervriendelijkst ontvangen en maakten met iedereen kennis.

Na een kopje koffie en thee vertrokken we naar het zomerkasteel. De directeur reed voor ons uit en na enige tijd kwamen we bij een groot volkstuintencomplex waar we stopten en hij het hek openmaakte.



Op dit complex had hij een grote tuin waarop ook een schuurtje van ca. 3 x 3 meter stond met daarin een toilet, stroom en een aansluiting voor water. Er in stond ook een grote stookketel. Trots vertelde hij dat dit zijn grootste liefhebberij was: het stoken van slivovitsj! Hiervoor had hij op zijn tuin alle ingrediënten staan: appels, peren, druiven, bessen, pruimen, enz.

Om onze vouwwagen uit te kunnen klappen moesten er wat verplaatsingen van materiaal en gereedschappen plaatsvinden, van een opgeruimde opslagplaats was geen sprake. Dat hij deze volkstuin typeerde als kasteel had ik nooit verwacht, maar met wat passen en meten konden we de vouwwagen installeren en hem even later weer volgen naar zijn appartement. Voor het diner had zijn vrouw allerlei gerechten bedacht maar het drinken van de verschillende door hem gebrouwde soorten slivovitsj, met verschillende percentages alcohol van 50-60°, stond primair op het programma.

Het wisselend converseren in de verschillende talen ging eerst wat stroef, maar na een paar glaasjes slivovitsj werd het steeds beter. Tussen de glaasjes door volgden wat hapjes en gerechten waarna de stemming steeds vrolijker werd. Het werd een leuke avond waarin we elkaar toch de nodige leuke verhalen wisten te vertellen, dit ondanks de taalproblematiek.

Gelukkig had mijn vrouw zich na het eerste glaasje slivovitsj alleen nog maar het frisdranken ingelaten, want aan het einde van de avond zag ik mijn auto voor een doedelzak aan.

Vlak voor ons vertrek naar de volkstuin en onze vouwwagen werden we nog even getrakteerd op een paar palacinka's. Dit zijn een soort van flensjes die traditioneel in reuzel gebakken worden, zo vet als

Gezien mijn eerdere ervaring met de soep met balletjes bij mijn 1^{ste} bezoek aan Znojmo, leek het mij beter om voor te stellen om deze mee te nemen naar de vouwwagen. Zo konden we ze de volgende morgen eten als ontbijt. Dat bleek een goed plan en ingepakt in vetvrij papier namen wij ze mee. De weg naar de volkstuin en vouwwagen hadden we weer gevonden en enigszins draaiërig viel ik direct in slaap.

De volgende morgen hebben we de palacinka's uitgepakt en zagen direct dat ze dreven in het bakvet. Iets wat mijn maag en darmen niet echt kunnen waarderen. Naast het volkstuincomplex stonden een paar paarden in de wei die belangstellend kwamen kijken. Ik denk dat zij regelmatig werden gevoerd met het tuinafval van het complex. Na wat ampele overwegingen leek het mij een prima idee om te kijken of zij de palacinka's ook lekker vonden. En wat bleek: ze aten ze met grote gretigheid op! Zo, dat probleem was ook opgelost.



Die dag zijn we op stap geweest om omliggende plaatsen en musea te bezoeken, dit onder leiding van mijn collega uit Znojmo. Hij kocht ook de kaartjes voor het bezoeken van een museum, want als hij ze kocht waren ze maar een kwart van de prijs die wij als toeristen moesten betalen. Navraag gaf aan: de toeristen betalen de officiële prijs, de inwoners krijgen korting!

Toen wij die avond weer bij de vouwwagen terug kwamen hoorden we een gespetter en geknetter in het veld waarin de paarden liepen. Deze geluiden werden veroorzaakt door de paarden die de palacinka's gegeten hadden en deze met de nodige diarree weer aan de natuur terug gaven..... Waren wij even blij dat wij deze overheerlijke flensjes niet gegeten hadden.....

Voorlezen aan de kleinkinderen: De verdwaalde hond

Bron: Geschreven door Karlijn, 10 jaar



Op straat loopt een hond. Hij loopt daar helemaal alleen. Niemand kijkt naar hem om. Hij is verdwaald en hij heeft heel erge honger. Hij wil ook graag spelen, maar hij heeft niemand om mee te spelen. Een klein meisje ziet hem. Ze is ongeveer zeven jaar. "Mam, mag ik die hond?" vraagt ze met een schattig piepstemmetje. "Nee schat, je hebt al een konijn," zegt haar moeder en ze wil alweer doorlopen. "Maar kijk die hond dan, zo alleen." Ze pakt haar moeders portemonnee af en loopt naar een dierenwinkel aan de overkant. Even later komt ze terug met een grote zak hondenbrokken. En een bakje. Ze geeft de portemonnee terug aan haar moeder en loopt naar de hond. Ze vult het bakje met hondenbrokken. Ze gaat bij de hond zitten die lekker zit te smullen. "Alsjeblieft?" Het meisje kijkt haar moeder smekend aan. "Oké," zegt haar moeder zuchtend. "Yes, yes!" Ze huppelt om haar moeder heen. Na een paar minuten zijn ze thuis. Even later zegt haar moeder: "Ze moet wel een naam hebben." Het meisje maakt een namenlijstje voor haar hond: Nina, Snuf, Simba, Woef, Noor... Ze leest het lijstje voor aan haar moeder. "Zo, zo, mooie namen schat. Ik vind Simba wel leuk." Opeens schiet het meisje iets te binnen. "Ik weet een naam! Woeffie!" "Perfect," zegt haar moeder blij. "Ik ga even met Woeffie wandelen," zegt het meisje. "Oké," antwoordt haar moeder. "Hij is verdwaald en hij heeft heel erge honger." Tijdens het wandelen ziet ze een briefje aan een boom hangen. Er staat op: *Hond zoek. Ze is zwart en ze luistert naar de naam Snuf! Heb je haar gevonden? Bel: 06-20010008.* Ze kijkt naar de foto en naar haar hond. Zo, die lijken veel op elkaar, denkt ze. "O nee...dat is deze hond," roept ze uit. Ze begint gelijk te huilen. "Mijn hond heeft een andere baas!" snikt ze. Ze droogt haar tranen en ze scheurt een hoekje van het papiertje af. Ze loopt naar een winkeltje. "Wat kan ik voor je doen?" vraagt de meneer achter de toonbank. "Mag ik een pen lenen?" "Natuurlijk." Hij pakt een pen en geeft hem aan het meisje. Ze schrijft het telefoonnummer op het hoekje dat ze

heeft afgescheurd. Ze geeft de pen terug aan de meneer. "Snuf," roept ze en de hond komt gelijk. Ze loopt verdrietig naar huis. "Mama," zegt het meisje met een snikkende stem. "Ik zag een briefje aan een boom hangen en daar stond op: *Hond zoek*. En die hond is dus Woeffie." "Ah schat," zegt ze. Ze wil nog iets zeggen, maar het meisje begint weer te huilen. "Wat is het telefoonnummer?" vraagt haar moeder zacht. Het meisje laat het briefje zien. "Goed, dan ga ik haar nu bellen, oké?" "Ja mam." Ze toetst het telefoonnummer in. "Mevrouw, goedemiddag. We hebben uw hond gevonden." De mevrouw aan de andere kant van de lijn is dolblij. "Gaat het goed met hem?" vraagt ze. "Ja hoor, het gaat heel goed. Mijn dochter heeft heel goed voor hem gezorgd." "O, wat fijn. Dan kom ik hem nu ophalen." De moeder van het meisje geeft hun adres door. "Ze komt hem nu ophalen," zegt de moeder. "Nee, niet nu!" Het meisje begint gelijk weer te huilen. "Nee, niet nu!" schreeuwt ze. "Rustig maar, we vragen aan die mevrouw of ze haar adres wil geven en dan kun je bij haar hond op bezoek. Vind je dat een goed idee?" Het meisje knikt. "Hallo lieve Snuf." Even later is de mevrouw er. Ze springt gelijk op haar hond af. "Hallo lieve Snuf. Ik neem je weer mee naar je vertrouwde mand." De mevrouw wil alweer weggaan. "Oh nee, wacht!" zegt moeder. "Mijn dochter is heel verdrietig. Ze had namelijk heel veel plezier met de hond. Mogen we uw adres weten?" "Natuurlijk," roept de mevrouw. Ze pakt een blaadje en schrijft haar adres erop. "Doeg doeg." Het meisje speelt nog heel vaak met de hond. En ze leeft nog lang en gelukkig, ook zonder hond in haar huis. Ze heeft natuurlijk haar konijn nog.

ZIN IN EEN TAARTJE ?

**BRENG DAN EEN NIEUW LID AAN
DAN KRIJGT U DAAR
EEN TAARTJE VOOR!**



'God schiep hemel en aarde, maar de Willebrorders deden het zelf'

William van Peer over de trots van de Willebrorders. (foto: Raoul Cartens)



Over de oorsprong van Sint Willebrord en zijn inwoners gaan veel verhalen, maar één ding staat vast: de Willebrorders zijn trots op wat ze hebben bereikt. Want in de 17e eeuw leefden de eerste bewoners van 'het Heike' op schrale grond en verdienden de kost met het plukken van bosbessen, het binden van bezems en wassen van zand. "Er was hier helemaal niks, maar zo hebben ze zich met handel aan de armoede weten te ontworstelen", vertelt volkskenner en inwoner William van Peer.

Het vaak negatieve beeld in de media van Sint Willebrord staat haaks op het zelfbeeld dat de inwoners van het kerkdorp hebben. "Ze zijn trots op hun herkomst, hun familie, hun kinderen. Trots op wat ze bereikt hebben", vertelt William. "Want God schiep hemel en aarde, maar de Willebrorders deden het zelf", lacht hij.

"Hier had je geen bemoeienis van hogerhand en kon je je leven leiden zoals je dat zelf wilde."

De overlevering wil dat de Willebrorders een Spaanse oorsprong hebben. Soldaten van veldheer Spinola zouden zich na de inname van Breda - in 1625 - hebben verstopt in het vrijgevochten gebied onder Etten-Leur. Van Peer: "Het is nooit wetenschappelijk bewezen, maar het was hier destijds onherbergzaam heidegebied en ik kan mij goed voorstellen dat deserteurs hier hun heil zochten. Want hier had je geen bemoeienis van hogerhand en kon je je leven leiden zoals je dat zelf wilde."

Ook de in Sint Willebrord veel voorkomende achternaam Valentijn verwijst naar Spanje, want zou afkomstig zijn van de zuiderse naam Valentino. "Je hebt natuurlijk de oud wielrenner Marinus Valentijn. Die had met donker haar, een donkere huid en donkere ogen heel duidelijk dat zuidelijke uiterlijk. En Willebrorders zijn ook heel temperamentvol."

Maar los van afkomst is het wel duidelijk dat de eerste bewoners van het Heike - dat pas in 1841 werd omgedoopt tot Sint Willebrord - hard moesten werken om een bestaan op te bouwen. "Omdat de meesten geen onderwijs hadden gehad, trokken ze het land door om zwaar werk te doen. Op één fiets reden man en vrouw van hieruit naar de Haarlemmermeer om te helpen met de ontginning. De hele week in de kost en alleen in het weekend op de fiets naar huis."

"Wij doen het onze en daar moet een ander zich niet mee bemoeien. That's it."

Zelfs de historische populariteit van wielrennen in Sint Willebrord is te herleiden naar ontsnappen uit armoede. "Wielrennen bood een kans om zonder onderwijs, op karakter en heel hard trappen een heel goed bestaan op te bouwen. Zoals mij opa, Wim van Est, die hier in de oorlog vanuit Fijnaart in Willebrord terecht kwam. Als smokkelaar. En daarin wilde hij toen ook al de beste zijn. Met boter en balen shag op de rug ging hij op en neer naar België, want daar zat handel in."

Van Peer: "Willebrorders hebben een aversie tegen gezag. Als je al eeuwenlang in de steek gelaten bent en bij niemand aan kunt kloppen voor hulp, dan ontstaat het principe dat we het onderling zelf wel regelen. Dan ben je niet kapot van overheidsingrijpen. Dat is ook echt wel een eigenschap van hier. Wij doen het onze en daar moet een ander zich niet mee bemoeien. That's it."

*Bron: Geschreven door
Raoul Cartens (omroep Brabant)*

Ingezonden: Piet Voeten

Familieberichten

Helaas bereikte ons dit bericht:

Op 1 september 2023 is van ons heengegaan:

Alijda Sophia Amersfoort-Dorresteyn Ida

Hilversum Zeewolde
* 13 mei 1943 – † 1 september 2023

Correspondentie adres:
Reeënspoor 39
3892 VB Zeewolde

Wij wensen John en alle dierbaren
heel veel sterkte in deze moeilijke periode.



Rectificatie:

Helaas bereikte ons ook dit bericht:

Op 05 augustus is van ons heengegaan:

Willem Frederik Hartevelt Wim

* 05 februari 1940 – † 05 augustus 2023

Correspondentie adres:
Familie Hartevelt
Mauvekant 26
8072 JN Nunspeet

Wij wensen alle dierbaren
heel veel sterkte in deze moeilijke periode.

Weet u iemand die ziek is of iets anders, dat de **LIEF en LEED** zou moeten weten?
Geef dat dan even door aan Ria Heinsbroek tel.036-2062532 mob.06-46546003
Mail: b.n.j.heinsbroek54@gmail.com
Alvast bedankt!!

VOORDEEL VOOR LEDEN KBO-ZEEWOLDE !

Toon tijdig Uw KBO – ledenpas..

ROEL V.D. ZANDEN -VERF EN WAND

Raadhuisplein 16, 3891 ER Zeewolde
10% korting op het hele assortiment.

SLAPEN MET STERREN

Schepenveld 21-07, 3891 ZK Zeewolde
036 - 523 68 01
info@slapenmetsterren.nl 5,5% korting.

Mededeling:

Per 1 juli 2023 gaat Culina keukens
het bedrijf beëindigen.

ZIN IN EEN TAARTJE ?

**BRENG DAN EEN NIEUW LID AAN
DAN KRIJGT U DAAR
EEN TAARTJE VOOR!**

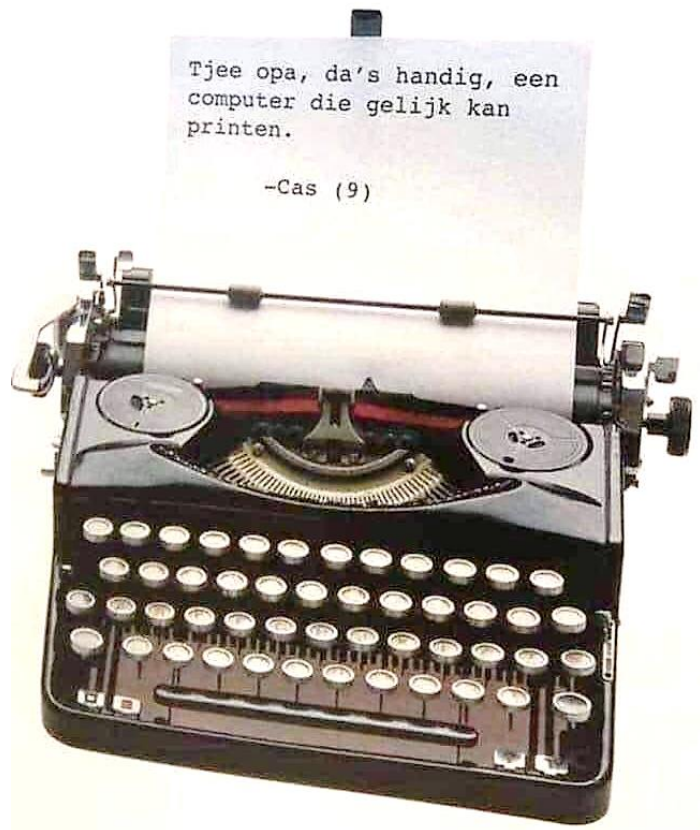


Iedereen verdient een club, dus met Rabo ClubSupport, kunt u ons weer steunen dit jaar.

Rabo ClubSupport.
U steunt ons toch ook weer?



De stemperiode is na de zomervakantie, van 4 tot en met 26 september 2023.
Zo heb je nog even de tijd om je voor te bereiden en te gaan stemmen.



Opening seizoen 2023/24



Bladerdeeg met zalm



Dit vispasteitje is van Russische origine.
Gevuld met zalm, spinazie, rijst en specerijen.

Prima lunchgerecht, of om samen te delen bij een aperitiefje.



INGREDIËNTEN

Bladerdeeg

Vers uit het koelvak, supermarkt.

Vulling

- 4 eieren
- 400 milliliter water
- 115 gram boter
- 1 kaneelstokje
- 2 theelepels kerriepoeder
- 2 steranijs
- 0.5 rode ui
- 1 citroen
- 1 snuf zout
- 250 gram verse bladspinazie
- 500 gram zalmfilet, zonder vel
- 200 gram rijst
- 1 theelepel komijnpoeder
- 60 gram kappertjes
- 1 theelepel vers gemalen peper
- 50 milliliter droge witte wijn
- 2 laurierblaadjes
- 6 zwarte peperkorrels
- 2 teentjes knoflook

Samenstellen

- 1 ei
- 1 citroen
- 4 takjes dille
- 30 milliliter room

Warm de oven voor op 195°C.

Zorg dat alle vulling goed koud is voordat u begint met **samenstellen**.

Rol het deeg uit tot een lap van 35×35 centimeter en verdeel dit in een deel van 16×35 centimeter en een deel van 19×35 centimeter.

Bekleed een bakplaat met bakpapier en leg de kleinste deeglap er op.

Leg de helft van het rijstmengsel op de deeg lap en laat 2,5 centimeter vrij langs de rand.

Bedek de rijst met een laagje spinazie en verdeel de kappertjes erover.

Leg de zalmfilet op de rijst en besprenkel met citroensap.

BEREIDINGSWIJZE

Vulling

Kook 4 eieren hard en laat ze afkoelen.

De rijstvulling:

Pel en snipper de ui en 1 knoflookteentje.

Verhit boter in een pan en fruit ui, knoflook, steranijs, 1 laurierblaadje, kaneelstokje en komijn.

Voeg rijst en water toe en kook de rijst op laag vuur met een deksel op de pan in 20 minuten gaar.

Verwijder de steranijs, het laurierblad en kaneelstokje en laat de rijst afkoelen.

De zalmvulling:

Doe de zalm in een pan met de wijn, peperkorrels, 1 laurierblaadje en net genoeg water dat de zalm onder staat.

Breng het geheel aan de kook en laat 8 min zachtjes pocheren.

Laat afkoelen in de vloeistof.

De spinazie vulling:

Pel en snipper de ui en 1 knoflookteentje.

Verhit boter in een pan en fruit ui en knoflook zachtjes.

Voeg de spinazie toe en bak mee tot deze geslonken is. Breng op smaak met peper en zout.

Laat heel goed uitlekken in een vergiet. Druk eventueel het laatste water uit de spinazie.

Laat afkoelen.

Snijd de gekookte eieren in partjes en leg op de zalm.

Bedek de zalm met de resterende rijst.

Bestrijk de deegranden met losgeklopt ei.

Neem de grootste deeg lap en maak er een paar kleine gaatjes in (ongeveer 10 mm) in.

Leg de lap voorzichtig op de zalm en druk de rand goed aan.

Snijd het deeg in de vorm van een vis en maak met een vork mooie decor rand.

Klop een ei los met een scheutje room.

Bestrijk de bovenkant met ei.

Bak de coulibiac ongeveer 35 á 40 minuten tot gaar en krokant.

Garneer met plakjes citroen en takjes dille.

ONTDEK JE PLEKJE

Het moet op een mooie zondag, 's morgens om half negen geweest zijn, dat ik op staande voet ontslagen werd.

Ik werkte op proef in de receptie van het toen nog bejaardenhuis in Bussum.

Daar er heel veel Joodse mensen in dit tehuis woonden, moest ik iedere binnenkomer naar naam en bestemming vragen.

Er waren er een paar die vertikten hun naam te noemen en dan riepen: "Weet u eigenlijk wel wie ik ben" of "mijn zoon is..." en dan volgde er weer iets heel belangrijks, maar ik wist dat allemaal nog niet.

Inmiddels werd de rij wachtenden steeds langer en daar ook aan de achterkant een ingang was met een monitor, had ik voor de snelle doorstroming een paar, zomaar doorgelaten.

Helaas had de directrice de vorige dag in de lift gestaan met een paar monteurs die haar vertelden, dat zij weer gehoord hadden dat de bezoekers/bewoners zomaar door konden lopen.

Ik had mijn jas nog niet uit of ik werd op haar kantoor ontboden.

Ze opende het gesprek met de vraag hoe het werk mij beviel. Ik antwoordde dat ik zeer tevreden was, waarop zij antwoordde dat zij en de directie dat niet waren en ik meteen kon vertrekken...

En zo stond ik op zondagochtend om half negen, geplukt en geplozen, maar wel zonder werk op straat.

Ik wilde niet naar huis omdat ze me zouden uitlachen, maar wat moest ik met deze onverwacht vrije dag?



Plotseling herinnerde ik me het TV programma "ONTDEK JE PLEKJE" van de vorige avond met Joop Scheltens die bijna ontroerd met zijn prachtige lichtbekakte stem het wonderschone Alkmaar besprak.

Dus op naar Alkmaar. Bijna geen verkeer op de weg en ik was er veel te vroeg.

Ook had ik dringend behoefte aan koffie en een toilet, maar alleen maar oude mannetjes liepen de kroegjes in- en uit..

Ik was toen nog verlegen en ben naar Motel Akersloot gereden om te plassen.

Bij terugkomst was er al wat meer volk op de been en zag ik tot mijn grote vreugde twee kleine gezellige vrouwtjes een kroegje binnengaan.

Ja hoor, ze gingen ook naar "ONTDEK JE PLEKJE" en dit werd het begin van jarenlange "ontdekkingen" en gezelligheid.

Wij bezochten alle plekjes, waar je met je kinderen geen moer van zag en die wij nu eens op ons gemak konden bekijken.

Er is nog een klein bijdehand vrouwtje bijgekomen met hele goede ideeën en we hebben wat afgelachen en ook zoveel interessants gezien, waar je alleen niet toe komt.

Hoorn (je hoorde de tranen van ontroering in de stem van Joop), de hofjes van Haarlem, Madurodam, nu eens op je gemak zonder dat je een kind op je tenen van Schiphol af moest plukken, Artis, Koninginnedag in Amsterdam, waar één van ons nog op de rommelmarkt mooie golfschoenen gekocht heeft.

En thuisgekomen zagen we op de TV dat onze koningin achter ons aan gelopen moet hebben (je weet wel van die zoen van de bloemenman!), want ze had dezelfde route gevolgd.

Een paar keer naar Sail, de eerste keer op de fiets, we hadden een prachtige plek, maar volgens ons gingen de schepen de verkeerde kant op en we dachten dat ze bij IJmuiden wel zouden omkeren.

We hebben tot 5 uur gewacht, maar ze kwamen niet terug...

En altijd die bruine boterhammen met kaas bij ons voor je-weet-maar-nooit en om de kosten te drukken natuurlijk, op de treden van het Homomonument, heimelijk in het Paleis op de Dam en in een hoek van het trappenhuis van "Maison de Bonneterie", waarbij we wel moesten oppassen voor vetvlekken op die prachtige kleding.

Belachelijk eigenlijk, we waren toen ook "middelbare dames/oma's", maar wat hebben we genoten!



Column: Adrie: Meer toneel

Van juli 1999 tot medio 2004 ben ik als acteur verbonden geweest bij de Stichting Familie Theater uit Almelo. Wij speelden comedy's voor Nederlandse emigranten in Canada, de VS en door heel Europa met daarnaast ook een aantal optredens door heel Nederland.

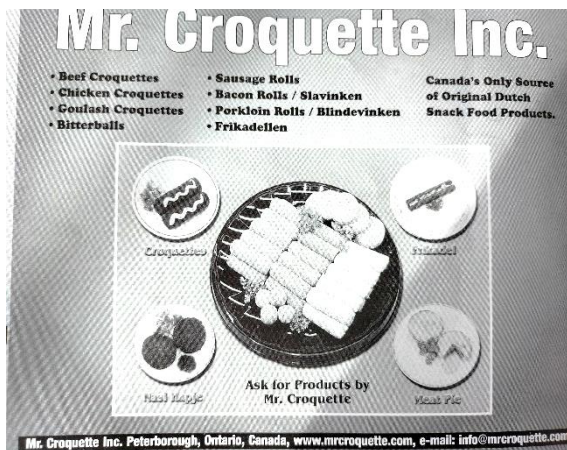
Deze waren meestal voor instellingen en penitentiaire inrichtingen. Elk jaar deden ze een tour van 7 weken door Canada en de VS, schitterend om te doen.

Ik ben 2x mee geweest naar Canada en VS en 4 jaar heel Europa door. Van Oslo tot Rhodos.

7 weken van huis terwijl Ria thuis bleef met 3 puberende dochters.

We toerden met een bestelbus waar met plaats voor 7 personen. 6 acteurs en actrices en 1 technicus voor licht en geluid. We bouwden zelf alles op en dat was hard werken.

Ieder had hierin zijn eigen taak, decor bouwen, kleding en de requisiten, de benodigde spullen die tijdens het spel gebruikt worden.



Maar ook toen gebeurden er dingen waarvan je achteraf vreselijk om moet lachen

op dat moment vreselijk de zenuwen krijgt.

Zoals die keer in Peterborough in Canada.

We speelden daar voor de plaatselijke Nederlandse vereniging die een zaal hadden afgehuurd.

Het stuk ging over een vader, mijn rol, die samen met zijn 2 zonen etalagepoppen maakte. "Televisie is niks, Films floppen maar geen etalage zonder poppen" was onze leus.

De oudste zoon had het ouderlijk huis al verlaten en leefde boven in een penthouse

een vrij losbandig leven waar de jongste zoon jaloers op was.

Tijdens het opbouwen van het toneel zagen we in een hoek 2 grote ventilatoren staan die wel eens bij de slot scene van pas konden komen. Een van de aanbidders wilde filmster worden.

Ze had al eens een filmrol gehad als lijk dat uit het water werd opgevist.

Deze dame kwam aan het einde op het balkon voor het raam te staan en riep: "Ik heb een rol in Starwars!" Wat zou het een leuk effect geven als er op dat moment wat wind door haar haren zou waaien.

We zagen dit helemaal zitten. Dus aan iedere kant van het decor een ventilator geplaatst die we dan tegelijkertijd aan zouden zetten. We hebben dit voor de uitvoering even uitgeprobeerd en dit ging prima. GING prima. De dame stond voor het raam we telden af 3-2-1 en gelijk zat het hele pand zonder stroom. Toch iets teveel gevraagd van de 110v hoofdzekering.

Na een kleine onderbreking hebben we de slotscene nog eens helemaal overgedaan.

Gelukkig was het publiek blijven zitten.

Tijdens een toer sliepen we voor zover mogelijk, bij de leden van de Nederlandse vereniging waar we voor speelden. De ene keer sliep je in een luxe kamer en de andere keer in the basement van het huis, heel verschillend. En op die manier ontmoette heel veel verschillende mensen.

Zoals het echtpaar dat in de jaren 60 naar Peterborough Canada geëmigreerd was. Hij was daar vrachtwagenchauffeur en had een ernstig ongeluk gehad waardoor hij zijn beroep niet meer kon uitoefenen. Een sociaal vangnet was er in die tijd niet en geld om terug naar Nederland te gaan hadden ze ook niet. Dus moesten ze wat anders. Nu was zij een dochter van een slager en had daardoor enige winkel ervaring opgedaan. Zodoende is zij een slagerij met winkel in Nederlandse producten begonnen.

Omdat de Nederlanders op feestjes graag een kroketje eten en ze dit in Canada helemaal niet kennen zijn ze die toen zelf maar gaan maken. Eerst achter in de tuin. Later achter in de winkel.

Deze kroketten waren schijnbaar zo lekker dat ook vraag kwam vanuit andere Nederlandse verenigingen in Canada. En niet alleen in Canada maar ook de Nederlanders in de VS vroegen ernaar

Het werd zo'n succes dat er een bedrijfshal gehuurd moest worden. Kroketten van Mr Crocett waren er beroemd. Ik weet niet of ze dit nog steeds zijn maar de website is uit de lucht. Zo ziet u maar weer:

Ga niet direct bij de pakken neerzitten als het tegen zit.

A3

Een Indonesische legende van een berg op Java

Tankoeban Praoe

Dichtbij het meer, aan de rand van de kampoeng (dorp) stond een hutje op palen. Hier woonde een jonge lieve vrouw, Soerasmi was haar naam. Ze verdiende haar geld op haar handnaaimachine waarmee ze alles wat de mensen maar wilden op bestelling kon naaien. De mensen uit de kampoeng maakten graag gebruik van haar talent, ze naaide de mooiste kleding, sarong kabaja's maar ook gordijnen. Ze rekende voor de rijkere mensen een hoger tarief. Voor het gewone volk, de vaak arme mensen, maakte ze gratis van restjes stof broekjes of jurkjes voor de kindertjes.

Op een dag viel alles tegen. Ze had deze dag erg last van de hete temperatuur van 42 graden. Met erge hoofdpijn zat ze toch achter haar handnaaimachine, het werk moest immers af. Opeens brak haar naald. Ze zette een nieuwe naald erin maar toen knapte de draad. Toen ze opnieuw de draad ging spannen liet ze haar klos vallen. Het rolde zo de kamer uit en de trap af. Ze had het toen helemaal gehad en zei; "Als er nu een schurfterige hond de klos zou terugbrengen, dan trouw ik met hem!"

En warempel, even later kwam er een schurftige hond haar trap oplopen met de klos garen in zijn bek. Ze was zo blij en nam de klos van hem aan. Ze gaf hem een bakje water en ging verder met haar werk. De hond bleef bij de deur liggen. Ze zei "Ga maar weer weg, ga maar naar buiten jij". Maar de hond bleef maar bij haar liggen. Zij liet hem gaan en ging weer verder naaien.

Toen zij met haar werk, na zessen klaar was, ging de hond naar buiten maar kwam de volgende dag weer terug. Soerasmi en de hond werden vrienden. Ze noemde hem Kandan. Ze kocht in het dorp medicijnen tegen de schurft waardoor Kandan weer zijn glanzende vacht terugkreeg. Iedere avond als zij klaar was met werken ging Kandan weer naar buiten en kwam de volgende ochtend weer terug. Soerasmi vond het best.

Op een avond bleef de hond voor de open deur liggen, hij wilde wel naar buiten maar hij voelde zich niet lekker. Soerasmi kwam bij hem zitten en aaide de hond over zijn kop. Ze zei; "blijf maar lekker liggen lieverd, ik hou van je". En toen gebeurde er iets wonderlijks. De hond veranderde ineens in een mooie jongeman. Maar 's morgens

veranderde hij weer terug als hond. Dit wonderlijke verschijnsel bleef zich herhalen. Natuurlijk werden ze verliefd op elkaar.

Op een avond hadden ze zich aan elkaar gegeven. Een jaar later werd er een klein jongetje geboren, Katma. Vanaf het moment dat de baby kon kruipen speelde hij overdag met de hond. Ze waren onafscheidelijk. Soerasmi was heel gelukkig met haar kind en haar hond. Toen Katma groot genoeg was mocht hij samen met de hond in het bos spelen. Ze zwierven samen door het grote woud en visten en zwommen samen in het meer.

Op zijn 15de verjaardag kreeg Katmi een geweer en mocht hij jagen. Vaak kwam hij met een konijn of een hoen thuis. Daar maakte zijn moeder een heerlijk maaltje van.

Op een dag voelde Soerasmi zich weer niet lekker. Ze dacht, het gaat wel over maar helaas werd ze zieker en zieker. De volgende dag kwam de doekoen (medicijnvrouw) die zei dat ze beter zou worden door het drinken van bouillon getrokken van een hart van een hert. Het hart zou zij met rijst en sambal moeten eten. Dit zou haar genezen.

Soerasmi riep Katmi bij zich. "Jongen, morgen moet je heel vroeg opstaan en jagen op een hert. Zijn hart moet je dan bij mij brengen. Daar zal ik beter van worden."

De volgende dag ging Katmi op pad. Natuurlijk ging Kandan met hem mee op de speciale jacht naar een hert. Na een hele dag op jacht had hij geen enkel hert gezien. Moe ging hij op een boomstronk zitten en keek Kandan aan. Wat nu? Zijn moeder wachtte op het hart en hij had beloofd om hiermee bij haar terug te komen. Ze moest toch snel beter worden!

Hij keek de hond diep in zijn ogen aan. Een hertenhart zou haar beter moeten maken maar Kandan, zo lief en zo trouw moet toch een veel beter hart hebben? Zonder verder na te denken schoot hij zijn trouwe vriend dood. Hij begroef huilend zijn hond en kwam met zijn hart naar zijn moeder. Zijn moeder die zo belangrijk voor hem was.

Soerasmi kookte het hart in een grote pan voor de bouillon en later het hart in sambal met rijst. Moeder vroeg aan Katmi "Wil je ook?" maar Katmi zei "nee moeder, het is alleen voor jou." Met pijn in zijn hart ging hij naar bed.

De volgende dag vroeg Soerasmi: "Katmi, waar is de hond?" waarop Katmi zei; "Oh hij is vast achter een konijn aan!".

Na een paar dagen mist Soerasmi de hond nog steeds en gaf Katmi de opdracht "zoek de hond, straks ligt hij ergens gewond."

Katmi ging op pad. Ja dacht hij, ik moet toch een keer de waarheid vertellen aan moeder.

Na het avondeten vertelde hij zijn moeder dat zij de bouillon en het hart van Kawan had gegeten omdat hij geen hert kon vinden. "Het heeft je goed geholpen mam, je bent er beter van geworden en bent weer vol energie, alsof je een verjongingskuur hebt gehad!".

Moeder stond stijf van de schrik. Uitzinnig van kwaadheid pakte ze de soepschep en gaf Katma een flinke timmer op zijn hoofd en zei; "Pak je spullen en verdwij! Ik wil je nooit meer zien!".

Katma pakte zijn spullen en ging met een bloedend hoofd en diep verdriet weg. Zijn moeder wilde hem nooit meer zien. Vanaf toen ging hij alleen en miste zijn hond Kawan vreselijk. Soerasmi bleef ook alleen over, samen met haar handnaaimachine.

Jaren en jaren gingen voorbij. Katma zwierf van de ene kampoeng naar de andere. Op een dag kwam hij een lief oud vrouwtje tegen en dacht; misschien is mijn moeder ook al zo oud en is er niemand om haar te helpen. Die gedacht liet hem niet los en daarom keerde hij terug naar zijn geboortehuis. Het duurde heel lang voor hij in zijn dorp aankwam.

Er waren veel huizen bijgebouwd, alles deed hem vreemd aan.

Hij liep richting het meer en ja, in de verte zag hij hun hut op palen. Hij herkende het als zijn thuis. Toen zag hij een jonge vrouw het huisje uit komen. Dat kan mijn moeder toch niet zijn? Uit nieuwsgierigheid ging hij naar haar toe, groette haar en maakte hij een praatje met haar. Zoals de gewoonte van het land kreeg hij als reiziger een glaasje water aangeboden. Katma werd op slag verliefd op de vrouw en kwam vaker langs voor een glaasje water. Langzaam ontstond er een vriendschap die overging in liefde. Ze waren zo gelukkig!

Op een dag zaten ze naast elkaar met een kopje koffie te babbelen. Katma krabte steeds op zijn hoofd waardoor zijn vriendin zegt; "laat me eens kijken. Misschien heb je hoofdluis". Ze zag zijn litteken op zijn hoofd en vroeg hoe hij hier aan gekomen was. Hij vertelde haar dat hij vroeger in dit huisje had gewoond met zijn moeder en vertelde alles wat gebeurd was. Oh wat erg dacht de vrouw, die Soerasmi bleek te zijn. Hij is Katma mijn zoon en ik heb hem al mijn ja woord gegeven, ik kan toch niet trouwen met mijn eigen zoon! Soerasmi is altijd door de kracht van het goede hart van hond Kawan jong gebleven. Ze ging bidden tot de geest van het meer en vroeg om hulp. Ze kreeg als antwoord; "Pak jouw sarong, schudt het drie keer met een flinke klap uit met de woorden TANKUBAN PRAOE. Als Katma je weer vraagt om te trouwen zeg dan dat, wanneer hij binnen drie dagen een hele grote boot kan bouwen dat je dan met hem zal trouwen. Blijf op mij vertrouwen" zei de stem. En dat deed Soerasmi.

Een week later vroeg Katma haar, "wanneer gaan we trouwen?" waarop zij antwoorde "Als jij binnen drie dagen een grote boot kan bouwen trouw ik met je" "dat komt goed" zei Katma. Hij begon meteen te bouwen en dat verliep heel vlot. De derde dag brak aan en Soerasmi zag tot haar schrik dat de boot bijna klaar was. Toen ging ze naar het meer, schudde weer driemaal haar sarong hard uit en riep hardop "TANKOEBAN PRAOE" De boot schommelde hevig en toen keerde de boot helemaal om. Katma schrok en werd boos, al zijn werk voor niks! Hij schopte tegen de boot aan en vertrok uit het dorp.

Langzaam veranderde de boot in een berg en is nog altijd te zien op Java.



De berg Tankoeban Praoe bestaat echt. Een mooie, grote berg op het eiland Java. Het schilderij hiervan hangt in mijn woonkamer. En als je goed kijkt en de foto omdraait zie je dat het eens, heel lang geleden, een boot is geweest, kijk maar! Tankoeban Praoe betekent dan ook, omgekeerde boot.

Puzzel je mee?

1	2	9	5	6	4	7	8	3
6	3	5	7	8	2	4	9	1
8	7	4	3	9	1	6	5	2
5	6	7	1	3	9	8	2	4
4	8	1	2	7	5	9	3	6
2	9	3	8	4	6	5	1	7
3	5	8	4	2	7	1	6	9
7	1	6	9	5	3	2	4	8
9	4	2	6	1	8	3	7	5

8	5	7	9	4	3	2	1	6
9	1	3	6	2	8	4	7	5
4	2	6	1	5	7	8	9	3
7	3	1	4	8	6	9	5	2
2	4	9	7	3	5	1	6	8
6	8	5	2	9	1	3	4	7
3	6	4	5	1	2	7	8	9
1	7	8	3	6	9	5	2	4
5	9	2	8	7	4	6	3	1

Oplissing EB 319.

Zweedse puzzel

De omschrijvingen staan in de hokjes in het diagram. De pijl bij het omschrijvingshokje geeft aan in welke richting het antwoord moet worden ingevuld.

Succes allemaal.

De oplossing staat weer in EB 321.

vleessoort	↓	schrijfkosten	↓	brood	↓	open ruimte in een huls	↓	door middel van	↓	volkomen zuiver
mode		gepieker						opbrengst		
↙		↘		groot succes	→			↘		↘
talloos	→					slechthorende	→			
getulgschrift						loopvogel	↓			
↙				ongevuld	→					uitroep van smart
↙				band	↓					
windrichting	→					dun kwastje		noot	→	
rag								deel v.e. viool	↓	
↙				discipel	→					
				ondienstig	↓					
ledematen met afwijkende stand		dicht op elkaar	→						in op-richting	→
		stuk	↓						strand-wacht	
↙						als boven	→			
						zouten	↓			edelgas
riv. in Oostenrijk	→			taal	→					
slachtoffer				plaat	↓					
↙										houten been
mobiele telefoon		haal	→					plantje	→	
		spijslijst	↓					mest	↓	
↙				sierlijk	→					
				kunstwerk	↓					
twijg	→					riv. in de Betuwe	→			
warme drank						halt!	↓			
↙									aluminium	→
zoen	→			gejaagdheid	→					

Functie	Wie kunt u bellen?	E-mail	telefoon
Voorzitter	Bestuur Piet Verschure, Dwingelderveld 5	verschurepiet@gmail.com	06-572 094 83
Secretaris	Jan Hoogeboom, Radon 33	secretaris.zeewolde@hotmail.com	036-848 62 80
Penningmeester / Vice-Voorzitter	Walter Lodewijk	kbopen.zeewolde@gmail.com	036-522 58 48
Activiteiten	Rob Thoen, Boomkleverlaan 45	robthoen@hotmail.com	06-229 781 04
Lid	Agnes Croese-Andriessen	agnescroese@gmail.com	06-151 475 65
Lid	Ria Heinsbroek, Coullisse 7	b.n.j.heinsbroek54@gmail.com	036-206 25 32
Lid	Elly Ottevanger, Marktpad 64	elly.ottevanger@planet.nl	036-522 19 89
Lief en leed	Ria Heinsbroek	b.n.j.heinsbroek54@gmail.com	06-465 460 03
Ledenadministratie	Riet Tijssen-van der Horst	riettijssen4@gmail.com	036-522 84 74
Veiligheidsadviseur	Richard Steur	c.r.steur@gmail.com	036-522 66 83
Belastinghulp	Jan Gordijn (coördinatie)	jgordijn1939@kpnmail.nl	036-522 62 82
55 + Raad	Elly Ottevanger	elly.ottevanger@planet.nl	036-522 19 89
Activiteitencommissie	Activiteitencommissie Janus Rennen , Gelderseweg 37		
Activiteitencommissie	Riet Tijssen-van der Horst , Flevoweg 152	arennen@solcon.nl riettijssen4@gmail.com	036-523 68 40 036-522 84 74
Activiteitencommissie	Maria Thole		
Activiteitencommissie	Marijke van der Zwet		
Redactie EB	Redactie "Even Bijpraten" Ida Hazelaar, Radon 33	redactie.ebzeewolde@hotmail.com	036- 848 62 80
Advertentiecontact EB	Gerrit Thiele, de Nes 5	gerritenchristien@t-mobilethuis.nl	06-290 366 87

Beheer Internet-site KBO Zeewolde: Ida Hazelaar websitebeheerder.zeewolde@hotmail.com

Internet-site KBO Zeewolde: via <https://kboflevoland.nl>

KBO Zeewolde: IBAN nr. NL33 RABO 0338 1508 70

NIEUWE LEDEN: opgeven bij Riet Tijssen: 036-5228474 of riettijssen4@gmail.com

Opzeggen lidmaatschap: uiterlijk voor 1 december, na 1 december loopt uw lidmaatschap nog 1 jaar door!!

Adressen voor informatie voor u beschikbaar.

Digitale hulp en ondersteuning: elke vrijdagochtend tussen 10 en 12 uur in de Meermin.

Voor vragen of opmerkingen: seniorwebzeewolde@gmail.com

Welzijn Zeewolde: de Meermin 036 – 522 46 55

Ouderenadviseur Jolanda Aarssen j.aarssen@zeewolde.nl 06 – 412 757 87

Gemeente Zeewolde. www.ondersteuningshuiszeewolde.nl 036 – 522 95 22

MEE: zeewolde@meeijsseloovers.nl 088 – 633 06 33

Nienke Boekhout: Mantelzorgmakelaar voor kennis over wet en regelgeving. 085 – 303 29 85

Mail: info@wlzclientondersteuning.nl

Financieel Spreekuur voor al uw vragen, invullen van formulieren etc.:

iedere dinsdagmiddag van 13.00 uur tot 15.00 uur in de Bibliotheek en

iedere donderdagmiddag van 13.00 uur tot 15.00 uur in de Meermin.

Zorg aanvragen **Welzijn Zeewolde:** informelezorg@welzijnzeewolde.nl

(alleen voor aanvragen zorg: mail wordt dagelijks doorgenomen!)

Het Vraaghuis Inloop voor al uw vragen, info, advies, hulpverlening. Stevinweg 2

info@hetvraaghuis.nl of www.hetvraaghuis.nl